

(Udvalgets Betænkning og Indstilling findes i Tillæg B. Sp. 65.)

Udvalgets Indstilling sættes til Forhandling.

Ordføreren (Johnsen): Den foreliggende Betænkning fra Statsrevisorerne, vedkommende Statsregnskabet for 1910—11, er afgivet i den fra de senere Aar sædvanlige Form, ret omfangsrig med mange Oplysninger, uddragne af Regnskabet, men hvoraf en Del dog neppe er af stor almen Interesse. Betænkningen kunde derfor ogsaa uden større Skade have været noget mindre i Omfang, end den er og har været i de senere Aar, men selvfølgelig er det altid til Dels en Skønssag, hvor meget eller hvor lidt der bør medtages.

Der er ikke af Statsrevisorerne udsat nogen Post i Regnskabet til ikke at kunne passere. Man har godkendt alle de opførte Beløb og enstemmigt indstillet, at Rigsdagen frasiger sig Ret til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Regnskabet. Revisorerne har dog samtidig fundet Anledning til at henlede Opmærksomheden paa nogle enkelte Poster, til hvilke der knyttes, som det hedder i Betænkningen, „særlige Bemærkninger“. Disse gaar væsentligst ud paa, enten at der har fundet Overskridelser Sted af givne Bevillinger, eller at der har manglet tilstrækkelige Oplysninger til Bedømmelse af den paagældende Regnskabspost. — Hvad den første af disse Anker, Overskridelserne, angaar, har Udvalget, som det vil ses, givet Statsrevisionen Medhold i, at der burde have været søgt Hjemmel ved Tillægsbevilling til Afholdelse af Beløb, hvormed nogle Bevillinger paa Finansloven er overskredet. — Som almindelig Regel kan dette dog kun gælde, naar Posten ikke er ganske kalkulatorisk, eller naar en kalkulatorisk Post er overskredet med et saa stort Beløb, at Overskridelsen maa siges at ligge udenfor Bevillingens Forudsætning. Overskridelser af flere af de Bevillinger, Finansloven indeholder, vil jo hvert Finansaar vise sig uundgaaelige; men Afgørelsen af, om Overskridelsen af Bevillingen har været nødvendig eller forsvarlig, bør som Regel rettest ske paa den for Bevillinger sædvanlige Maade og ikke henskydes til Afgørelse ved Regnskabets Decision, for saa vidt Udgiften da ikke er opstaaet saa sent, at den ikke har kunnet optages paa Tillægsbevillingsforslaget. — Overskridelserne paa Bevillingerne paa § 22 B. a., Lønninger til Officerer,

har, som det vil ses under Nr. 6 i Udvalgets Betænkning, givet Anledning til en ret skarp Udtalelse af Statsrevisorerne. Det drejer sig om en Overskridelse af det ved Finansloven til Lønninger til Sekondløjtnanter bevilgede Beløb, 6,800 Kr., medens der er anvendt 40,323 Kr. 87 Øre. Denne Overskridelse er jo forholdsvis betydelig, og Udvalget er enig med Statsrevisionen i, at der burde have været søgt Hjemmel paa Tillægsbevillingsloven til Merudgiftens Afholdelse. Men man er ogsaa enig med Statsrevisionen, naar den har ladet Udgiften passere og ikke undtaget den ved Indstillingen om Regnskabets Godkendelse, og Udvalget kan i saa Henseende henvise til den af Forsvarsministeren givne Begrundelse af Merudgiftens Hensigtsmæssighed og Nødvendighed, som findes i en Skrivelse fra Krigsministeriet af 18. f. M., der er vedføjet Betænkningen som Bilag 2.

Hvad angaar Statsrevisorernes Bemærkninger om manglende Oplysninger vedkommende nogle af de fremdragne Poster, er dertil at sige, at Revisorerne ifølge Grundlovens § 50 samt Instruks for Statsrevisorerne, § 5, er berettiget til at kræve alle de Oplysninger, som maatte være nødvendige til Bedømmelse af de enkelte Poster i Regnskabet; og naar de ikke har modtaget forlangte Oplysninger — saaledes som det, ifølge hvad der er anført i Statsrevisorernes Betænkning Side 125, ses at have været Tilfældet — vedkommende Statens Andel i Overskuddet af Landbrugs-lotteriet, — men alligevel har godkendt den paagældende Regnskabspost, maa man gaa ud fra, at Revisorerne ikke har anset Oplysningerne for aldeles nødvendige; de vilde formentlig ellers have undtaget denne Post fra Indstillingen om Godkendelse og f. Eks. foreslaaet, at den blev udsat til nærmere Prøvelse ved en efterfølgende Statsrevision, en Fremgangsmaade, som hyppigt har været anvendt i tidligere Tid.

Udvalget har, som det vil ses, gentaget tidligere Udvalgs Bemærkning om, at Statsrevisionen trænger til en Omordning. Den højtærede Finansminister gav forrige Aar Tilsagn om at ville fremsætte et Lovforslag i saa Henseende. Jeg vil haabe, at Tiden hertil snart maatte være kommet; men skulde den højtærede Minister ikke endnu være færdig med Overvejelserne og Forberedelserne, vilde det dog maaske være rigtigst at skride til nogen Forbedring af det bestaaende, selv om man ikke derved opnaaede det fuldkomne, som kunde være ønskeligt. Særlig